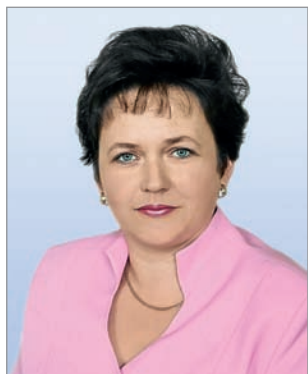

Банадига Наталія Василівна

Завідувач кафедри педіатрії
ННІ післядипломної освіти ДВНЗ
«Тернопільський державний
медичний університет
імені І. Я. Горбачевського
МОЗ України»

Доктор медичних наук,
професор

Народилася 16 серпня 1964 р. в м. Тернополі. Після закінчення із золотою медаллю середньої школи вступила на лікувальний факультет Тернопільського державного медичного інституту, випускницею якого стала у 1988 р. Тоді ж почала працювати лікарем-педіатром.

В альма-матер упродовж 1990–1991 рр. обіймала посаду старшого лаборанта кафедри педіатрії медичного факультету. Протягом 1991–1993 р. навчалася в очній аспірантурі рідного інституту. В 1993–1996 рр. була асистентом кафедри педіатрії, в 1996–2001 р. — доцентом кафедри шпитальної і факультетської педіатрії, а з 2001 р. — професором кафедри шпитальної і факультетської педіатрії. З 2001 р. дотепер очолює кафедру педіатрії Навчально-наукового інституту післядипломної освіти Тернопільського державного медичного університету імені І. Я. Горбачевського Міністерства охорони здоров'я України.

У 1993 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук на тему «Клінічне значення та корекція синдрому ендогенної інтоксикації при бронхіальній астмі». У 1999 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора медичних наук на тему «Клініко-патогенетичні аспекти хронічних і рецидивуючих бронхолегеневих захворювань у дитячому віці та їх лікування».

За час роботи опублікувала більше ніж 425 наукових праць, серед яких 12 навчальних посібників, 7 монографій, 8 патентів, 11 інформаційних листів, 16 раціоналізаторських пропозицій.

Під її керівництвом захищено сім кандидатських та одну докторську дисертації, підготувала двох магістрів медицини. Член редакційної колегії чотирьох фахових наукових видань, член двох спеціалізованих вчених рад (Д 58.601.02 та Д 05.600.04).

Н. В. Банадига — відомий учений-педіатр, зробила великий внесок у вивчення питань розвитку дітей раннього віку, проблеми патогенезу бронхолегеневих та алергічних захворювань у дітей, вікових особливостей їх перебігу, вдосконалення

лікувальних схем і запровадження профілактичних заходів при поширеній соматичній патології.

У 2003 р. отримала перше авторське свідоцтво на винахід «Спосіб оцінки перебігу хронічного запального процесу у бронхолегеневій патології», який відрізнявся від існуючих тим, що за рівнем відхилення вмісту протирумалонових антитіл у крові лікар визначав активність запалення. Надалі отримала патент «Спосіб лікування дітей, хворих на позалікарняну пневмонію» (2007), в основі якого — застосування додаткового технологічного прийому, спрямованого на оптимізацію функціональної рівноваги антибактерійного ефекту антибіотика з ендогенною системою неспецифічної резистентності організму.

Багато уваги приділено важливим проблемам дітей раннього віку, зокрема труднощам лікування atopічного дерматиту («Спосіб лікування хворих на atopічний дерматит у дітей», 2006 р.). Модифікована місцева терапія передбачала застосування медикаментозного засобу, дія якого спрямована на підвищення рівня імунологічної резистентності без індукції небажаних побічних реакцій, завдяки чому підвищується ефективність лікувального способу. Активно розвивалися дослідження, виконані при залізодефіцитній анемії, які мотивують необхідність запровадження діагностики інших супутніх диселементозів, що загалом визначає активність процесів кровотворення в організмі дитини («Спосіб діагностики диселементозу у дітей раннього віку із залізодефіцитною анемією», 2014 р.) та забезпечує гармонійний розвиток.

Інноваційним став «Спосіб діагностики екзокринної недостатності підшлункової залози у дітей» (2013), що з високою точністю оцінює екзокринну функцію підшлункової залози, допомагає встановити можливість розвитку патології на ранніх етапах, а саме ще на донозологічному, а також застосувати своєчасну адекватну медикаментозну корекцію.

Упродовж останніх років значні зусилля Наталії Василівни скеровані на дослідження проблеми алергічної патології та шляхів її попередження. Започатковано молекулярно-генетичні дослідження, які принесли вагомий результат для клінічної медицини. Зокрема, запропоновано «Спосіб визначення індивідуальної чутливості до застосування лікарських засобів при загостренні бронхіальної астми у дітей» (2016) та «Спосіб прогнозування ризику виникнення бронхіальної астми у дітей в залежності від обтяженого генетичного анамнезу» (2017).

Отримано чимало раціоналізаторських пропозицій, що вдосконалили підходи до діагностики, підвищили ефективність лікування поширеної патології у дітей. Практична значимість запропонованих методів підтверджена низкою інформаційних листів, що забезпечили широке запровадження нововведень в клініці.

Н. В. Банадига в робочому кабінеті